

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/248/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218200112
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6218200112.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu O. G., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom S. A. XX, právne zastúpeného Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou, so sídlom Komenského 3, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému ČERNEJOVÁ & HRBEK, s. r. o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.440,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 12Csp/8/2018-103 z 10. mája 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu (prvý výrok). O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (druhý výrok).

2. Prvoinštančný súd takto rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatacia bezdôvodného obohatenia v sume 1.440,- Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z tejto sumy od 01. 01. 2017 do zaplatacia (a náhrady trov konania) tvrdiac, že hoci dňa 18. 02. 2009 uzavrel so žalovaným zmluvu o aktivácii pôžičkovej karty Triangel pod č. 0031376094, na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver s výškou úverového rámca 900,- Eur a splátkou 30,- Eur, v zmluve nebola uvedená výška úrokovej sadzby, výška ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, údaje o celkovej čiastke, ktorú má za poskytnutý úver zaplatiť a ani rozpis výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve tiež absentovalo vymedzenie záväzku veriteľa poskytnúť úver a záväzku spotrebiteľa poskytnutý úver vrátiť. Zmluva obsahovala takmer nečitateľný text a s úverom súvisiaca poisťovná zmluva bola naformulovaná tak, že automaticky prezumovala súhlas spotrebiteľa s jej uzavretím. Nakoľko zmluva neobsahovala náležitosti v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. účinného v čase jej uzavretia, podľa ust. § 4 ods. 3 cit. zákona bol na základe nej poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Preto ak žalovanému boli uhradené prostriedky v celkovej sume 5.925,- Eur a čerpané úverové prostriedky tvorili len sumu 3.549,22 Eur, rozdiel predstavuje bezdôvodné obohatenie sa žalovaného v sume 2.375,78 Eur, z ktorej nepremičanou je žalovaná suma 1.440,- Eur tvorená platbami od januára 2016 do decembra 2017 (24 platieb po 60,- Eur).

3. Okresný súd po právnej stránke posúdil vec podľa ust. § 1 ods. 3, § 2 písm. a) a § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a zamietnutie žaloby zdôvodnil nasledovne:

„ ... Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná v celom rozsahu. Kreditná karta je osobitný typ spotrebiteľského úveru - revolvingový úver, t.j. automaticky obnovovaný úver, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať určitú dobu, kým nedosiahne úverový rámec. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na začiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľ ho dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27.01.2011 pod sp. zn. 6Co/95/2010). S uvedenou skutočnosťou výslovne počíta aj Zákon č. 258/2001 Z. z. v § 3 ods. 6, podľa ktorého pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o: a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Zo súhrnnej informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2008 (č. I. 88 spisu) vyplýva, že údaj o priemernej RPMN pre kreditné karty nie je pri jednotlivých úveroch uvedený. Je uvedený len údaj o priemernej úrokovej miere 20,35 %, tento však nie je možné zamieňať s RPMN, ktorá má širší význam. Údaj o priemernej úrokovej miere 20,35 % je uvedený aj v potvrdzujúcom liste žalovaného. Podľa názoru súdu Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti zmluvy tak ako tieto určuje ustanovenie § 3 odseku 6 Zákona č. 258/2001 Z. z., a to uvedenie úverového rámca, ročnej úrokovej sadzby, súvisiacich poplatkov ako aj spôsob zániku zmluvy. Samotná zmluva sa skladá z viacerých dokumentov (žiadosť, obchodné podmienky, cenník, potvrdzujúci list), ktoré v zmysle článku VI. bod 12 žiadosti sa považujú za súčasť zmluvy. Možnosť takejto skladby zmluvy potvrdil aj SD EÚ v rozsudku zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 (obdobne Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018) V článku VI. bod 4 žiadosti sa uvádza, že žalobca sa pred podpisom tejto žiadosti oboznámil s obchodnými podmienkami, cenníkom, štandardnou úrokovou sadzbou a sankčnou úrokovou sadzbou. Výška úrokovej sadzby jednoznačne vyplýva so žiadosti (v indikatívnom výpočte RPMN), z cenníka v bode 18, ale aj z potvrdzujúceho listu. Tento údaj vyplýva aj z každého výpisu z účtu Triangel, ktoré boli doručované žalobcovi. Zmluva obsahuje aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v podobe indikatívneho výpočtu na základe vstupných údajov zmluvného vzťahu. S poukazom na ustanovenie § 3 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva nemusí obsahovať počet splátok a termíny splátok, dobu trvania zmluvy a údaj o celkovej čiastke, ktorú ma žalobca zaplatiť za poskytnutý úver. Na počiatku zmluvného vzťahu sa strany dohodli aj na výške jednotlivých poplatkov za služby žalovaného a obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet v čl. X obsahujú spôsoby zániku zmluvy o vydaní a používaní karty. V zmluve bolo platne dohodnuté poistenie schopnosti splácať úver. Žalobca bol v zmluve informovaný o výške poistnej sumy v prípade poistenia typu A 1,92 % zo schválenej štandardnej splátky úveru, v prípade poistenia typu B 6,50 % zo schválenej štandardnej splátky. Žalobca mal výslovnú možnosť poistenie odmietnuť.

12. Súd ďalej poukazuje na to, že žiadosť/ zmluva o úvere pozostáva zo šiestich článkov. Každý článok má veľkými písmenami zvýraznený svoj názov, z ktorého je teda zrejmé čo je jeho obsahom (napr. článok V. Úverové poistenie schopnosti splácať úver, článok VI. Vyhlásenia Klienta). Obsah týchto článkov je pomerne krátky a po odbornej stránke nenáročný na čítanie. Úlohou žalobcu ako priemerného a bdelého spotrebiteľa bolo pred podpisom žiadosti oboznámiť sa s obsahom jednotlivých článkov. Neobstojí tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že textu s malými písmenami žalobca ako spotrebiteľ neprikladal vážnosť, keď názov každého článku je zvýraznený veľkými písmenami a upozorňuje spotrebiteľa čo je jeho obsahom. Zo samotného názvu článku V. Úverové poistenie schopnosti splácať úver a článku VI. Vyhlásenia Klienta muselo byť žalobcovi zrejmé, že tieto články sú dôležité a ich ignorovanie bude mať pre neho závažné dôsledky. Pokiaľ žalobca mal problém s prečítaním textu jednotlivých článkov mal možnosť požiadať žalovaného o vyhotovenie zmluvy s väčším textom písma. Súd sa preto z uvedených dôvodov tiež nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalobcu, že jednotlivé súčasti zmluvy (obchodné podmienky, cenník, potvrdzujúci list) sa stali súčasťou zmluvy na základe nečitateľnej inkorporačnej doložky. Za daného stavu tiež preto nebolo možné prihladiť na právne názory Krajského súdu v

Prešove v rozhodnutí sp. zn. 6Co/135/2012 a v náleze Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 342/09, ktorými právny zástupca žalobcu argumentoval.

13. V zmysle článku VI bod 12 zmluvy prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., vydávanej v spolupráci s CFH. Účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú vydanie potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi. Vydanie potvrdzujúceho listu bolo zo strany žalovaného preukázané (č.l. 70 spisu), rovnako tiež doručenie PIN kódu žalobcovi, keďže žalobca finančné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty čerpal. Potvrdzujúci list obsahuje údaje o výške úverového rámca, štandardnej mesačnej splátky, mesačnej úrokovej sadzbe, ročnej úrokovej sadzbe, type poistenia a údaj o termíne splátok. Povinné údaje (úroková sadzba, úverový rámec a mesačná splátka) sú totožné so žiadosťou a cenníkom. Podľa názoru súdu podpis žalobcu na potvrdzujúcom liste nebol potrebný, nakoľko banka ním len schválila jeho žiadosť o poskytnutie úveru v ten istý deň ako došlo k podpisu žiadosti zo strany banky dňa 20.02.2009. Banka prijala návrh na uzavretie zmluvy s nezmeneným obsahom. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že banka bude poskytovať finančné prostriedky žalobcovi do určitej výšky za odplatu a tento sa ich zaväzuje banke vracať v pravidelných mesačných splátkach a zaplatiť za to úroky. Nemožno preto súhlasiť s právnym zástupcom žalobcu, že zmluva neobsahuje základnú náležitosť v zmysle § 497 Obchodného zákonníka.

14. Žalovaný doručoval žalobcovi každý mesiac výpisy z účtu vedeného na základe poskytnutého úveru. Na týchto výpisoch sa nachádza údaj o štandardnej úrokovej sadzbe, sankčnej úrokovej sadzbe, štandardnej splátke a o dni splatnosti. Z predložených výpisov mal žalobca prehľad o pohyboch na svojom účte, o výške úrokov a poplatkov, ktoré sú mu mesačne účtované ako aj o výške poistenia, ktoré v splátke platí. Napriek tomu žalobca dva krát požiadal žalovaného o zvýšenie úverového rámca na sumu 1.350 Eur a potom na sumu 1.800,- Eur. Z uvedeného je potom zrejmé, že žalobca bol spokojný s podmienkami, za ktorých sú mu finančné prostriedky poskytované. Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto dospel k záveru, že žalovaný uniesol dôkazné bremeno a súdu preukázal všetky podstatné náležitosti, ktoré zákon vyžaduje na platnosť danej zmluvy. Žalovaný súdu riadnym spôsobom preukázal vznik záväzkového vzťahu, dojednanie o podstatných náležitostiach zmluvy, výšku čerpaných prostriedkov formou poskytnutého úverového rámca, preto nebolo možné považovať predmetný úver za bezúročný a bezpoplatkov, súd potom žalobu žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol v celom rozsahu.“

4. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd aplikujúc ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) konštatujúc, že priznal v celom rozsahu úspešnému žalovanému plný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

5. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Žiadal rozsudok zmeniť a vyhovieť žalobe v celom rozsahu, alternatívne navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V odvolaní žalobca namietal, že okresný súd nesprávne uzavrel, že zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom určené náležitosti. Podľa neho zmluva evidentne neobsahuje výšku úrokovej sadzby a ani údaj o postupe a spôsobe zániku zmluvy ako to predpokladá ust. § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Takisto neobsahuje ani vymedzenie predmetu zmluvy a ani termíny splatnosti splátok. Okresný súd nesprávne uviedol, že v čase podpisu zmluvy nebola zverejnená priemerná RPMN, táto bola riadne zverejnená, čo preukázal predloženým listinným dôkazom. Skutkové zistenie, že potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy o úvere je nesprávne, pretože tento bol žalovaným vyhotovený až dodatočne po podpise zmluvy a tak sa s ním pri podpise zmluvy nemohol oboznámiť. Inkorporačná doložka pritom núti spotrebiteľa vyjadriť súhlas s potvrdzujúcim listom bez možnosti oboznámiť sa s ním, čím vytvára výraznú nerovnováhu v právach a povinnostiach a aj všeobecné obchodné podmienky boli do zmluvy začlenené netransparentnou inkorporačnou doložkou, ktorá je obsiahnutá v súvislom texte, ktorý je voľným okom takmer nečitateľný. Napokon so zmluvou súvisiaca poisťovacia zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože vopred, bez jeho súhlasu ako spotrebiteľa ho zaväzuje na nevyžiadané plnenie. V závere zopakoval, že zmluva neobsahuje podstatné obsahové náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto je úver bezúročný a bez poplatkov v dôsledku čoho sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

8. Na základe odvolania žalobcu krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

9. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Po preskúmaní napadnutého rozsudku vychádzajúc zo žalobcom formulovaných odvolacích dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie je správne v celom rozsahu. Námietky žalobcu uvedené v odvolaní nepovažoval odvolací súd za spôsobilé prívodiť zmenu (či dokonca žalobcom požadované zrušenie) napadnutého rozhodnutia, pretože súd prvej inštancie vo veci vykonal riadne dokazovanie, adekvátne vyhodnotil jednotlivé dôkazy a vyvodil z nich správne skutkové závery, na ktoré aplikoval správne príslušné právne normy. Ani v odvolacom konaní potom žalobca neuviedol skutočnosti, s ktorými by sa dostatočne a zrozumiteľne nevysporiadal už prvoinštančný súd.

12. Odvolací súd poukazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si osvojuje (a ktoré preto odvolací súd aj citoval v plnom znení vo svojom rozhodnutí), pretože toto dáva žalobcovi odpoveď na všetky rozhodujúce aspekty prejednávaneho prípadu namietané ním (opakovane) aj v odvolaní.

13. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že okresný súd dospel k správne záveru, že vzhľadom na zákonnú úpravu vzťahujúcu sa na stranami uzavretú zmluvu nebolo možné vyhodnotiť na jej základe žalobcovi poskytnutý úver ako bezúročný a bezpoplatkový a tak na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu sa na úkor žalobcu nedošlo.

14. V súdenom spore žalobca ako dlžník uzavrel so žalovaným ako veriteľom zmluvu o aktivácii pôžičkovej karty Triangel, na základe ktorej bolo žalobcovi umožnené čerpať finančné prostriedky v maximálnej výške 900,- Eur (úverový rámec), pričom čerpanú sumu sa zaviazal splácať v splátkach po 30,- Eur mesačne. Okresný súd správne potom vychádzal z aplikácie ust. § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, pretože išlo o revolvingový úver ako automaticky obnovovaný úver čerpaný prostredníctvom kreditnej karty. V takom prípade záviselo len od vôle žalobcu ako často a v akom rozsahu bude čerpať finančné prostriedky v rámci úverového rámca a teda nebolo možné pri vzniku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN a ani ďalšie inak štandardné parametre ako pri „klasickom“ spotrebiteľskom úvere vyžadované ust. § 4 ods. 2 cit. zákona (ako napr. údaje o celkovej čiastke, ktorá bude za poskytnutý úver zaplatená, počet splátok, atď.). Postačovalo preto, ak žalobca bol písomne informovaný o parametroch určených v ust. § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. a toto dodržané bolo, keď v zmluve je uvedená tak výška úverového limitu, ako aj úrokovej sadzby (v rámci indikatívneho výpočtu RPMN) a tiež o poplatkoch vrátane podmienok ukončenia zmluvy (čo je uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sa považujú za súčasť zmluvy a o ktorých žalobca prehlásil, že sa s nimi oboznámil). Vo väzbe na uvedené treba navyše zdôrazniť, že nenaplnenie informačnej povinnosti vyplývajúcej z uvedeného ustanovenia zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ani nesankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Okrem toho o výške úrokovej sadzby bol žalobca informovaný aj potvrdzujúcim listom žalovaného zo dňa 20. 02. 2009 o uzavretí zmluvy a opakovane každý mesiac aj vo výpise z účtu. Z opačného uhla pohľadu možno konštatovať, že žalobca s istotou netrpel informačným deficitom parametrov žalovaným poskytnutého úveru, ak ho podľa predložených výpisov nepretržite využíval (čerpal) od roku 2009 až do roku 2017, t. j. 8 rokov. Neopodstatnene preto namietal, že zmluva nemá určené náležitosti, ktorých absencia by mala spôsobiť bezdôvodné obohatenie sa žalovaného, pričom (namietané) termíny splatnosti splátok a aj ďalšie podrobnosti parametrov úveru boli obsiahnuté v potvrdzujúcom liste. Jednoducho povedané, uzavretá zmluva vzhľadom na špecifický charakter úveru mala zákonom určené náležitosti, žalobca mal

v čase jej uzavretia dostatočné informácie o úverovom produkte, ktorý si zvolil a preto úver nebolo možné vyhodnotiť ako bezúročný a bezpoplatkový.

15. Zo zmluvy je takisto zjavné bez možnosti akéhokoľvek iného výkladu, čo bolo jej predmetom, t. j. poskytnutie možnosti žalobcovi čerpať finančné prostriedky do určitej sumy prostredníctvom bankou emitovanej karty a jeho záväzok tieto vrátiť v dohodnutých splátkach spolu s úrokmi a táto podstata zmluvy bola žalobcovi nepochybne jasná. Nebolo preto potrebné, aby priamo v zmluvnom formulári bola obsiahnutá explicitná formulácia typu, že banka sa zaväzuje poskytnúť daný úver žalobcovi, ktorý sa zasa zaväzuje ho vrátiť za stanovených podmienok. Toto je totiž implicitne vyjadrené v tom, že išlo o vydanie „pôžičkovej karty“ bankou žalobcovi ako klientovi a že bol dohodnutý úverový rámec a výška mesačnej splátky.

16. K ostatným námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že tieto nemohli mať a ani nemali žiaden vplyv na posúdenie úveru ako bezúročného a bezpoplatkového, pretože takúto sankciu možno vyvodiť len z absencie zákonom určených náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. účinného v čase stranami uzavretej zmluvy a tieto zákonné ustanovenia vzhľadom na revolvingovú povahu úverovej zmluvy v tomto prípade aplikovateľné neboli. Hoci teda v zmysle uvedenej právnej úpravy žalovaný nemal povinnosť uviesť v zmluve výšku RPMN, urobil tak pre zorientovanie sa žalobcu ako spotrebiteľa formou indikatívneho výpočtu tohto úverového parametra s tým, že priemerná hodnota RPMN skutočne (ako uviedol okresný súd) v danom čase zverejnená nebola. Aj podľa žalobcom predloženého prehľadu RPMN (č. I. 88 spisu) sa priemerná hodnota RPMN pri kreditných kartách neuvádzala, bol zverejnený len údaj o priemernej úrokovej miere pri kreditných kartách, ktorá v tom čase bola na úrovni 20,35 % a o jej hodnote mal žalobca vedomosť z potvrdzujúceho listu žalovaného zo dňa 20. 02. 2009.

17. Z uvedených dôvodov tak pre posúdenie bezdôvodného obohatenia sa žalovaného odvodzovaného žalobcom z nenaplnenia obsahových náležitostí uzavretej zmluvy nemalo zásadný právny význam posúdenie spôsobu inkorporovania všeobecných obchodných podmienok ako súčasť uzavretej zmluvy a už vôbec nie posúdenie (ne)prijateľnosti súčasného uzavretia poistnej zmluvy. Aj keď teda tieto otázky neboli pre rozhodnutie sporu smerodajné, odvolací súd poukazuje na ich správne vyhodnotenie už okresným súdom, ktorý svoj názor na ne popísal v 11. a 12. odseku napadnutého rozsudku. S ním sa odvolací súd stotožňuje a tak len dodáva, že v článku V. zmluvy jasne a zreteľne označenom ako „Úverové poistenie“ mal žalobca možnosť vyznačiť samostatne a prehľadne umiestnené políčko (rámček) označujúce voľbu, že poistenie odmieta. Takisto nebolo pre žalobcu ako spotrebiteľa neprehľadné, či „skryto“ v texte zmluvy umiestnené ustanovenie zakomponované do článku VI. zmluvy (označeného ako vyhlásenia klienta), že sa pred podpisom žiadosti oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú jej súčasťou, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Odvolaciemu súdu nie je dosť dobre zrejmé ako „prospotrebiteľskejšie“ by mala byť do zmluvy prakticky inkorporovaná iná jej súčasť technicky sa nachádzajúca na inom dokumente (t. j. obchodné podmienky, dojednania, cenníky, atď. akokoľvek sú inak nazvané), ako tým spôsobom, že zmluva na tieto zrozumiteľne a jasne odkáže. Presne ako uviedol okresný súd, obsah týchto článkov je krátky a po odbornej stránke nenáročný na čítanie. Ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá a pod rúškom právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa nie je namieste podporovať stav, ktorý možno obrazne označiť za „infláciu podpisu spotrebiteľa“ (vo význame, že jeho podpis má takmer nulovú hodnotu, lebo hoc s niečím vyjadrí súhlas svojim podpisom, nie je to pre neho záväzné), pretože v opačnom prípade sa spotrebiteľ degraduje v podstate na osobu spadajúcu do kategórie osôb nespôsobilých na právne úkony, ktorých prejav vôle nemá relevantný právny význam.

18. Zhrnúc uvedené prvoinštančný súd správne rozhodol, ak žalobu žalobcu v celom rozsahu (vrátane žalovaných úrokov z omeškania) zamietol. Jeho rozhodnutie je vecne správne a riadne odôvodnené, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil, a to vrátane závislého výroku o trovách konania (vo vzťahu ku ktorému žalobca neuviedol žiadne odvolacie dôvody).

19. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, zásadne by teda mal nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalovanému v odvolacom konaní nejaké účelne vynaložené trovy vznikli (k odvolaniu žalobcu

sa nevyjadril, bol v odvolacom konaní nečinný), odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v odvolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).